

De wonderbare uitvinding van professor Knobbel

Op zekere nacht ligt professor Knobbel te woelen in zijn bed. Hij kan de slaap maar niet vatten. Het is ook al land geleden dat hij nog eens iets uitgevonden heeft.

De mensen zitten te wachten op een nieuwe uitvinding en zijn vrouw klaagt ook al omdat er geen geld meer in het bakje komt.

Plotseling springt professor Knobbel klaarwakker uit zijn bed. Het lijkt erop dat hij boordevol ideeën zit en ...

begint aan een nieuwe uitvinding. Iets waarmee je kan vliegen, onder water ademen, supersnel lopen en graven, en in alles veranderen wat je maar wil. Hij is er ongeveer drie jaar, twee maanden, drie weken en vier dagen aan bezig. Hij heeft die tijd niets gedronken of gegeten maar daarvoor had hij ook al iets uitgevonden. Voor de nieuwe uitvinding waren er maar elf kopers want per ding vroeg hij drie miljoen euro. Hij had toen wel drieëndertig miljoen euro.

Hij noemde het de guster.

Eigenlijk wou hij het zelf proberen maar juist op dat moment ging de bel. Acht mensen van de elf die een guster gekocht hadden, wilden hun geld terug want hun madammen vonden het veel te duur. Dan had hij nog maar negen miljoen euro maar het is nog steeds heel veel geld.

Toen kwam de andere twee van de drie overblijvende. De vrouw vertelde dat haar man in zee was gedoken en zo snel liep dat er een draaikolk kwam. Toen kwam hij zelf in de draaikolk terecht en de draaikolk spuugde hem uit. En hij vloog zo hoog en ver dat hij weer boven het land kwam. Hij wou op het knopje van vliegen drukken maar door de draaikolk werkte de guster niet meer en dook hij met een snelheid van tienmiljoenachtduizendzeshonderddrieëndertig km per uur naar beneden. Hij kwam KEIHARD tegen de grond en toen hij naar beneden kwam drukte hij zomaar op alle knopjes zodat de guster op graven stond. Dan ging hij zo diep dat hij bijna het midden van de aarde bereikte, maar gelukkig werkte de Guster weer en groef terug naar boven en hij moest nu voor een jaar in het ziekenhuis. In het ziekenhuis hadden de verplegers en verpleegsters zijn bed per ongeluk laten van de trap afglijden en nu moet hij nog eens acht maanden in het ziekenhuis erbij, en jij gaat dat betalen zei de vrouw. Ik wil mijn man zijn drie miljoen euro terug plus het geld voor het ziekenhuis tienduizendachtthonderddrieenzestig euro en toen dacht professor Knobbel dat het toch geen goeie uitvinding was.

Door Gust Loddewijkx.